

Transkripts – 1. un 2. audio Emelija Fuksa

“Jaunieši ar holokausta tēmu saskaras galvenokārt skolā – dažkārt *tikai* tur. Ļoti daudzās ģimenēs par to īpaši nerunā. Bet interese ir. Personīgi es daudz nodarbojos ar šo tēmu, tāpēc piedalos arī šajā sarunā. Mana māsiņa, kurai pēc dažiem mēnešiem būs 16 gadu un kura apmeklē vidējās izglītības reālskolu, skolas mācību stundās par holokaustu vēl vispār nav runājusi. Viņa domāja, ka tas ir patiešām slikti, un kopā ar draudzenēm meklēja informāciju *YouTube* un skatījās dokumentālās filmas. Vienkārši, lai iegūtu mazliet informācijas. Tā kā ne visās skolās tiek piedāvātas vienādas mācību programmas, viena vecuma skolēniem ne vienmēr ir vienāds informētības līmenis, ja vien viņi informāciju nemeklē paši.

Avotu problēma ir tā, ka jaunieši parasti dodas uz pirmo internetā atrodamo lapu. Tā visbiežāk ir Vikipēdija. Tajā ikviens var kaut ko ierakstīt – kas ir problemātiski. Neatkarīgi no tā, kuru jautājumu viņi pēta, es vienmēr ieteiktu jauniešiem meklēt un salīdzināt vairākas vietnes, lai atrastu atbilstības un atsauces uz citiem nopietnas izcelsmes avotiem, kā jau minēja Savicka kungs, tiem jābūt attiecīgās tēmas ekspertiem. Ikvienam vienmēr jāpārbauda, no kurienes ir avots, kas to ir sarakstījis, un, galvenais, kāpēc autori izsakās par šo tēmu – kāda ir viņu motivācija.”

www.goethe.de/riga